

-- 6° αφιέρωμα στο Ιταλικό σινεμά 2020 --

Ο ΑΛΛΟΣ ΕΑΥΤΟΣ

Είμαι ο έρωτας

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Mikado, RAI - 2009, 110'
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Luca Guadagnino
ΣΕΝΑΡΙΟ: Luca Guadagnino
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Tilda Swinton
Edoardo Gobbellini
Pippo Delbono
Flavio Parenti
Alba Rohrwacher

επιμέλεια enzob.

περίληψη

Η εύπορη οικογένεια Recchi της ενδοχώρας του Μιλάνου αποτελείται από τον Tancredi, ισχυρό στέλεχος της υψηλής αστικής βιομηχανικής τάξης της Λομβαρδίας, από την Emma, την "ξένη" και ψυχρή σύζυγο που επαγρυπνά στοργικά στην επισφαλή ευτυχία τους, και από τα παιδιά Edoardo, Elisabetta, Gianluca.

Με τις αστικές συνήθειες και τις κοινωνικές συμβάσεις, με τις ανέσεις και τις υποκρισίες, φθείρονται οι ιστορίες των διαφόρων μελών της οικογένειας, απασχολημένων με τις υποθέσεις της οικογενειακής επιχείρησης και με τους ρόλους που απαιτεί η θέση τους.

Παρόμοιος με τον πατέρα για την κυνικότητα και τον πραγματισμό, ο Gianluca διαφέρει από τα αδέρφια του, ευαίσθητα και ιδεαλιστές σαν την Emma. Ο Edoardo, ο πρωτότοκος ευνοούμενος του παππού και της μαμάς, συγκληρονόμος με τον πατέρα στην διαχείριση της οικογενειακής επιχείρησης, απεναντίας δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του, ασχολούμενος με ένα εξοχικό εστιατόριο συνεταιρικά με τον Antonio, ένα νεαρό ταλαντούχο σεφ χαμηλού κοινωνικού υπόβαθρου.

Η πρώτη ρωγμή στον οικογενειακό καθωσπρεπισμό έρχεται από την Elisabetta, που ομολογεί στην μητέρα την ομοφυλοφιλία της μετά από την τυχαία ανακάλυψη μιας ένδειξης. Αλλά την πραγματική χαριστική βολή σ' αυτήν την συμβατική δομή της οικογένειας έρχεται από την Emma, η οποία βρίσκει παρηγοριά και έρωτα στην αγκαλιά του νεαρού μάγειρα, του αποκαλύπτει το παρελθόν της και πως ο Tancredi υπήρξε ο Πυγμαλίων της, αλλάζοντας της μέχρι και το όνομα. Η ζωή της Emma, παίρνει μια αποφασιστική στροφή με το τραγικό τέλος του Edoardo, μετά την ανακάλυψη του της μοιχείας της μητέρας που τον αναστατώνει θεωρώντας τη ταυτόχρονα και προδοσία από τον φίλο.

κριτική

Η τυπική κομψότητα μιας αστικής οικογένειας που παραπέμπει στη νοσηρή ατμόσφαιρα του Βισκόντι, πράγματι κρύβει εντάσεις και συμβιβασμούς, υποκρισίες και σκληρότητα που ταραίζουν τους πρωταγωνιστές.

Αλλά "η κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας" αναγκάζεται απ' τον Guadagnino να υποκύψει, παρασυρμένη όχι μόνο από την αμείλικτη και ανατρεπτική μεταστροφή των ηθικών αξιών στην οικογενειακή επιχείρηση από την επικρατούσα παγκοσμιοποίηση, αλλά προπάντων από την έκρηξη ενός αρχαιότατου συναισθήματος "ανθρώπινο, πολύ ανθρώπινο": το ερωτικό πάθος, που τα παρασύρει όλα, αμφισβητώντας τις αξίες που μέχρι τότε θεωρούνταν θεμελιώδεις για την ίδια την ζωή. Για να τονισθεί αυτός ο σεισμός που συγκλονίζει την πρωταγωνίστρια, τί καλύτερο στην αφηγηματική διατύπωση από το να τον αντιπαραβάλλεις στο αποστειρωμένο και ανέκφραστο περιβάλλον, ενός υπερβολικού μανιερισμού που ταπεινώνει τα συναισθήματα και εγκλωβίζει τα πάθη, μιας αστικής τάξης λίγο επαρχιώτικης που ανάγει τις ρίζες της στην μεσαία βιομηχανία της Λομβαρδίας; και τί καλύτερο από το να τον αντιπαραβάλλεις ταυτόχρονα με το δράμα της μητέρας που αισθάνεται υπεύθυνη για τον θάνατο του γιού της, ακόμη και αν είναι τυχαίος;

Στην πραγματικότητα οι εραστές είναι βαθιά ξένοι και κρυφά άβολα σ' αυτόν τον ανούσιο και τεχνητό κόσμο όπου συναντιούνται, ο ένας στην αρχή της ανάδειξής του, και η άλλη που λαχταράει ασυνείδητα να ξεφύγει για να ανακτήσει την εθνική ταυτότητα που θυσίασε στην κοινωνική κλιμάκωση, συνειδητοποιώντας το στο αναπόφευκτο ξέσπασμα δράματος που συνιστά την βασανιστική διάλυση της αφηγηματικής έντασης.

Τα στιλιστικά στοιχεία της λογοτεχνίας αναγνωρίζονται στην εξιστόρηση και στο θέμα, ενώ η ερωτική σκηνή σε ιαπωνικό στυλ και το καλλιγραφικό τέλος με την θολή σπηλιά αποδείχνουν στιλιστικά στοιχεία της κινηματογραφικής γλώσσας.